

DECIZIE

20 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan

examinând recursurile declarate de către Maria Cataraga, administratorul insolabilității Întreprinderea Individuală „Bălan Vladimir”, Întreprinderea Individuală „Metalica -Zuev” și Societatea cu Răspundere Limitată „Tit-top”, Cristian Carcea, Valentina Toma, Zinovia Morari, Olesea Pavalenco, Aliona Jechiu, Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și Societatea Comercială „Mabicom-Construct” Societate cu Răspundere Limitată

în pricina civilă la cererea introductivă a Societății Comerciale „Mabicom-Construct” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Plugarul”

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, prin care a fost admisă contestația Societatea Comercială „Mabicom-Construct” Societate cu Răspundere Limitată, stabilită și validată creanța creditorului Maria Cataraga și încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, prin care au fost respinse contestațiile depuse de către administratorul insolabilității Vladimir Bălan la tabelul definitiv al creanțelor creditorilor, repuse în termenul de prescripție cererile de validare a creanțelor creditorilor cu validarea acestora

constată:

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2013 a fost intentat procesul de insolabilitate față de SRL „Plugarul”, în legătură cu incapacitatea de plată a întreprinderii.

În temeiul prevederilor art. 34 al Legii Insolabilității, instanța de judecată a stabilit termenul de înaintare a creanțelor de către creditorii, pentru întocmirea Tabelului definitiv, până la 17 mai 2013.

La 15 mai 2013 SRL „Speranța” a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate în suma de 1135855,99 lei.

La 16 mai 2013 Ion Uncu a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate în suma de 97896 Euro.

La 16 mai 2013 Diana Nedelcev a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate în sumă de 842790,16 lei.

La 16 mai 2013 Eduard Belibov a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate în sumă de 1341157 lei.

La 16 mai 2013 SRL „Regat Service” a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate în sumă de 393716,78 lei.

La 16 mai 2013 SRL „Crăiasa” a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate în sumă de 454050,05 lei.

La 16 mai 2013 Svetlana Nagrineac a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate în sumă de 432000 lei.

La 17 mai 2013 Ion Uncu a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate în suma de 1566336 lei.

La 17 mai 2013 Călin Pripa a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate în suma de 20000 Euro și 437475 lei.

La 17 mai 2013 SRL „Fin-Gestioni Immobiliari” a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate în suma de 441434 Euro sau 7090489,48 lei.

La 17 mai 2013 Tatiana Popescu a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate în suma de 594316 lei.

La 17 mai 2013 Tatiana Popescu a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate în suma de 636117 lei.

La 18 mai 2013 Lilia Josanu reprezentată de Oleg Uțică a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate în suma de 179308 lei și 12500 Euro.

La 20 mai 2013 Anatolie Rusu reprezentat de Tudor Panici a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate în suma de 206075 lei și 12000 Euro.

La fel și SRL „Var” a depus cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate în suma de 42764 lei.

La 31 mai 2013, administratorul insolabilității Vladimir Bălan, a prezentat Tabelul definitiv al creanțelor creditorilor.

Administratorul a contestat și a înlăturat din tabelul respectiv de creanțe, următorii creditori: - Rusu Anatolie - cu suma de 398 973,80 lei; SRL „Var” - cu suma de 42764 lei; SRL „Crăiasa” - cu suma 454050,05 lei; SRL „Fin-Gestioni Immobiliari” - cu suma de 7090489,48 lei; Pripa Călin - cu suma de 758723 lei; Josan Lilia - cu suma de 380088 lei; Popescu Tatiana - cu suma de 1230433 lei; Uncu Ion - cu suma de 1572444,71 lei; Belibov Eduard - cu suma de 1341157 lei; Nagrineac Svetlana - cu suma de 432000 lei; SRL „Regat Service” - cu suma de 393716,78 lei; Popescu Tatiana - cu suma de 1013676 lei; SRL „MN Speranța” - cu suma de 1135855,99 lei și penalitatea de 525901,32 lei și Nedelcev Diana - cu suma de 842790,16 lei.

La 06 iunie 2013 creditorul SC „Mabicom – Construct” SRL a depus contestația nr. 3374, împotriva Tabelului definitiv prezentat de către administratorul insolabilității Vladimir Bălan, și anume împotriva creditorului Maria Cataraga care a

fost inclusă în tabelul definitiv a creanțelor în sumă de 1432701,83 lei, solicitând respingerea cererii de validare a creanței și radierea creanței din tabelul definitiv.

În motivarea contestației a invocat că conform hotărârii instanței de judecată s-a comis o eroare de calcul și suma totală a fost indicată incorect.

La 12 iunie 2013 administratorul procesului de insolvență a înaintat motivele și temeiurile de înlăturare a creanțelor înaintate de către creditorii față de patrimoniul SRL „Pligarul”.

În susținerea acestei contestații a invocat că cererile de validare a creanțelor înaintate de Anatolie Rusu și Lilia Josan au fost înaintate cu omiterea termenului stabilit de art. 140 alin. (2) al legii insolvenței.

Menționează că înlăturarea din Tabel a creanțelor creditorilor Călin Pripa, Tatiana Popescu, Eduard Belibov, Svetlana Nagrineac, Tatiana Popescu și Diana Nedelcev a fost din motiv că probele prezentate de către aceștia reprezintă niște copii ale Contractelor de investiție și ale dispozițiilor de încasare a numerarului, care nu constituie documente justificative ce confirmă achitarea plăților și respectiv creanțele date, mai mult că ultimii au omis termenul de prescripție prevăzut de art. 267 alin. (1) Cod civil.

Indică că Ion Uncu înaintând cererea de validare a creanței în sumă de 1572444,71 lei, pe lângă faptul că a fost omis termenul de prescripție, n-a anexat nici un document de plată care ar confirma achitarea sumei ce era obligat s-o achite conform contractului de cumpărare a bunului imobil.

Cu referire la creanțele pretinse de SRL „Fin Gestioni Imobiliari” în mărime de 441434 Euro sau 7090489,48 lei, conform contractelor de investiție în construcție încheiate la 19 mai 2008, administratorul a invocat că ultimul la fel a omis termenul de prescripție pentru apărarea pe cale judiciară a drepturilor încălcate stabilit de art. 267 alin. (1) Cod civil, la fel atenționând și asupra faptului că SRL „Plugarul” nu dispune de careva obligație de plată față de societatea dată, în temeiul acestor contracte.

Și în partea ce ține de creanțele înaintate de SRL „Var”, SRL „Crăiasa”, SRL „Regat Service”, SRL „MN Speranța” a menționat că ultimii au omis termenul de prescripție și nu au prezentat documente justificative în temeiul cărora au apărut obligațiile de plată.

Print încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013 a fost admisă contestația depusă de către creditorul SC „Mabicom – Construct” SRL și a fost stabilită și validată creanța creditorului Maria Cataraga în sumă de 1108796,07 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013 au fost respinse contestațiile depuse de către administratorul insolvenței Vladimir Bălan la tabelul definitiv al creanțelor creditorilor din 31 mai 2013, au fost repuși în termenul de prescripție cererile de validare a creanțelor creditorilor, și au fost validate următoarele creanțe:

1. Rusu Anatolie - suma de 398 973,80 lei;
2. SRL „Var” - suma de 42764 lei;
3. SRL „Crăiasa” - suma de 306 790 lei;
4. SRL „Fin Gestioni Imobiliari” - suma de 7 090 489,48 lei;
5. Pripa Călin - suma de 758 723 lei;

- 6.Josan Lilia - suma de 380 088 lei;
- 7.Popescu Tatiana (c.p.-0962806018790) - suma de 1 230 433 lei;
- 8.Uncu Ion - suma de 1 572 444,71 lei;
- 9.Belibov Eduard - suma de 1 341 157 lei;
- 10.Nagrineac Svetlana - suma de 432 000 lei;
- 11.SRL „Regat Service” - suma de 393 716,78 lei;
- 12.Popescu Tatiana (c.p.- 2002042087704) - suma de 1 013 676 lei;
- 13.SRL „MN Speranța” - suma de 1 135 855,99 lei;
- 14.Nedelcev Diana - suma de 842 790,16 lei;
- 15.Jechiu Aliona - suma de 807 015,88 lei.

La 24 iunie 2013, Maria Cataraga a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, prin care a fost admisă contestația depusă de către creditorul SC „Mabicom – Construct”, stabilită și validată creanța creditorului Maria Cataraga – în sumă de 1108796,07 lei, solicitând admiterea acestuia și modificarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013 și dispunerea admiterii și validării creanței ei față de SRL „Plugarul”, în mărime de 89196 Euro, conform hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 aprilie 2012 și a titlului executoriu eliberat în temeiul hotărârii judecătorești.

În motivarea recursului a indicat că prin încheierea nominalizată i-a fost validată creanța în mărime de 69000 Euro la cursul de schimb euro-leu la data intentării procesului de insolvență, fapt cu care nu este de acord, considerând această încheiere ilegală.

Menționează că creanța sa față de intimat a apărut în temeiul unui act judecătoresc irevocabil. Iar conform cererii înaintate, ea a solicitat validarea creanței sale în cuantum deplin și careva probe pertinente și legale care ar fi justificat diminuarea cuantumului acesteia nu au fost prezentate. Astfel instanța nu a avut nici un temei legal să diminueze creanța ei față de intimat.

Mai indică că conform hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 aprilie 2012 se prescrie obligația debitorului de restituire către creditor a sumei de 89196 (optzeci și nouă mii o sută nouăzeci și șase) EURO, la cursul de schimb euro-leu la data executării hotărârii judecătorești irevocabile, pe când la caz neîntemeiat s-a luat echivalentul în lei la cursul de schimb la ziua intentării procesului de insolvență.

La 28 iunie 2013, administratorul insolvenței ÎI „Bălan Vladimir” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, prin care au fost respinse contestațiile, solicitând admiterea recursului, anularea încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013 în partea ce ține de respingerea contestațiilor administratorului insolvenței la tabelul definitiv, repunerea în termen și validarea creanțelor creditorilor Rusu Anatolie, SRL „Var”, SRL „Crăiasa”; SRL „Fin Gestioni Immobiliari”, Pripa Călin, Josan Lilia, Popescu Tatiana (c/p - 0962806018790), Uncu Ion, Belibov Eduard, Nagrineac Svetlana, SRL „Regat Service”, Popescu Tatiana (c/p-2002042087704), SRL „MN Speranța”, Nedelcev Diana către SRL „Plugarul”. Totodată a solicitat respingerea cererilor de validare a creanțelor depuse de Rusu

Anatolie, SRL „Var”, SRL „Crăiasa”, SRL „Fin Gestionari Immobiliari”, Pripa Călin, Josan Lilia, Popescu Tatiana, Uncu Ion, Belibov Eduard, Nagrineac Svetlana, SRL „Regat Service”, Popescu Tatiana, SRL „MN Speranța”, Nedelcev Diana împotriva SRL „Plugarul”.

În motivarea recursului a indicat că încheierea contestată este una ilegală, deoarece este nemotivată și nu face trimitere la nici o normă de drept.

Cu referire la art. 270 alin. (1) lit. e) CPC a indicat că instanța de judecată nu a respectat norma dată, nu a motivat respingerea argumentelor administratorului insolabilității și a dispus ceea ce nu a fost solicitat de către părți.

Invocând art. 141 alin. (1) și (3) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, a indicat că cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art. 19. La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Conform art. 142 alin. (1, 4) al aceleiași Legi, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolabilității, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale. Administratorul insolabilității/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolabilitate și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

Potrivit art. 143 alin. (6) al Legii insolabilității, o creanță acceptată și inclusă de administratorul insolabilității/lichidator în tabelul definitiv al creanțelor se consideră validată dacă, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ședința de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestația ridicată a fost înlăturată. Contestația debitorului nu se opune validării creanței.

Recurentul în temeiul art. 144 al aceleiași Legi a mai indicat că debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolabilității/lichidator în tabelul definitiv. Contestațiile se depun în scris la instanța de judecată care examinează cazul de insolabilitate cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței fixate pentru examinarea valabilității creanțelor incluse în tabelul definitiv. Contestațiile înaintate după termenul prevăzut se declară tardive și se restituie fără a fi examinate.

Instanța de insolabilitate soluționează contestațiile în ședință de validare sau în cadrul unei alte ședințe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deține creanța contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolabilității/lichidatorului și a oricărei alte părți interesate, după caz.

Dacă la examinarea contestației se constată existența unui litigiu de drept, instanța de insolabilitate admite contestația printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanță nu a fost validată. În acest caz, creanța se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanță nu a fost validată este în drept

să intenteze proces separat de confirmare a creanței sau de preluare a procesului pendinte.

Susține că Legea stipulează această atribuție a administratorului insolvenței potrivit căreia el întocmește Tabelul definitiv al creanțelor înaintate spre validare de către creditorii în urma unei verificări minuțioase. Totodată, administratorul înlătură din tabel creanțele creditorilor în privința căror există obiecții sau care nu sunt recunoscute de către administratorul insolvenței.

Afirmă că creditorii și debitorii erau obligați de a face cunoștință cu Tabelul definitiv întocmit și prezentat de administratorul insolvenței la 31 mai 2013, iar conform termenului indicat în hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2013, aceștia urmau să depună contestații la Tabel cu cel puțin trei zile înainte de ședința de validare, care a fost stabilită pentru 10 iunie 2013.

Astfel, susține că nici unul din creditorii intimați nu au depus creanțele contestații la Tabelul definitiv, iar contestațiile depuse după termenul prevăzut urmau a fi declarate tardive și restituite fără a fi examinate.

Afirmă că instanța a ignorat faptul că creanțele înlăturate de administrator sunt cu termenul de prescripție expirat.

Consideră că concluzia instanței precum că conform contractului termenul de prescripție expiră la 01 iulie 2013, astfel considerând necesar de a repune în termen și de a valida suma creanței integral este contradictorie, deoarece această argumentare a aplicat-o tuturor creanțelor, fără a ține cont de faptul că creanțele au diferite temeiuri de apariție și au apărut la termeni diferiți, ceea ce denotă că au diferite termene de prescripție.

Mai mult, instanța constatând că termenul de prescripție nu a expirat, în același timp dispune repunerea în termenul de prescripție a creanțelor validate.

Afirmă că instanța de insolvență nu a luat în considerație și n-a făcut nici o deosebire între termenul de prescripție prevăzut de Codul civil, ce reprezintă un termen în interiorul cărui orice persoană fizică sau juridică este în drept de a-și apăra drepturile încălcate pe calea înaintării unei cereri în instanța de judecată și termenul de depunere cererii de validare a creanței, stabilit de Legea insolvenței și hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2013.

Susține că în cel de-al doilea caz se vorbește de termenul prevăzut de Legea insolvenței, ce ține de procedura de insolvență și referitor la care doar instanța de insolvență este în drept să se pronunțe conform art. 145 al Legii insolvenței. Omiterea acestui termen se referă doar la 3 creditorii și anume Anatolie Rusu, Lilia Josan și Aliona Jechiu.

Indică că în partea lui Anatolie Rusu și Lilia Josan administratorul a înlăturat creanțele, deoarece aceștia nu au solicitat repunerea în termen și nu au adus creanțele argumente sau probe care ar motiva omiterea întemeiată a acestuia.

În partea ce ține de creditorul Aliona Jechiu, cererea de validare a creanței a fost înregistrată în cancelaria Curții de Apel Chișinău după data de 31 mai 2013, adică după data depunerii de către administrator a tabelului definitiv în instanță și respectiv această creanță n-a fost în genere specificată în tabel.

Cu toate acestea cererea depusă de Aliona Jechiu a parvenit prin poștă din Spania, iar în cerere se solicită repunerea în termen a acesteia din cauza ca creditorul se afla peste hotare și a aflat mai târziu despre necesitatea înaintării creanțelor. Totodată, în ședința de judecată Aliona Jechiu a prezentat copia pașaportului ce confirmă aflarea în afara țării în perioada de până la depunerea cererii în judecată. Administratorul n-a înaintat careva obiecții în privința validării acestei creanțe, deoarece este confirmată prin titlu executoriu. Respectiv, administratorul nu contestă în această parte încheierea din 19 iunie 2013.

Invocă că înlăturarea din Tabel a creanțelor creditorilor Călin Pripa, Tatiana Popescu, Eduard Belibov, Svetlana Nagrineac, Tatiana Popescu și Diana Nedelcev este îndreptățită pe motivul că probele prezentate de către aceștia reprezintă niște copii ale Contractelor de investiție și ale dispozițiilor de încasare a numerarului, și respectiv nu pot servi ca documente justificative ce confirmă achitarea plăților.

Indică că prin actul de revizie din 23 septembrie 2011 întocmit de Centrul Național Anticorupție s-a stabilit lista persoanelor care au investit în construcția blocului locativ, iar în această listă nu figurează persoanele înlăturate din tabel de către administratorul insolabilității.

Referitor la creanța înaintată de Ion Uncu în sumă de 1572444,71 lei, conform contractului nr. 2/2 din 31 martie 2006, pe lângă faptul că a fost omis termenul de prescripție, instanța a neglijat și faptul că pretinsul creditor în genere n-a anexat nici un document de plată care ar confirma achitarea sumei ce era obligat s-o achite conform contractului menționat.

Cu referire la creanțele pretinse de SRL „Fin Gestionari Imobiliare” în mărime de 441434 Euro sau 7090489,48 lei, conform contractelor de investiție în construcție încheiate la 19 mai 2008, administratorul susține că a verificat rulajul bancar pe contul SRL „Plugarul” și a constatat că de fapt asemenea mijloace bănești invocate de pretinsul creditor SRL „Fin Gestionari Imobiliare” nu au intrat în contul bancar al debitorului, respectiv din evidența contabilă a SRL „Plugarul” nu rezultă existența cărorva datorii față de SRL „Fin Gestionari Imobiliare”.

În partea ce ține de creanțele înaintate de SRL „Var”, SRL „Crăiasa”, SRL „Regat Service”, SRL „MN Speranța” menționează că instanța a ignorat faptul omiterii de către aceștia a termenului de prescripție, ba chiar și neprezentarea de către aceștia a documentelor justificative în temeiul cărora au apărut obligațiile de plată.

Mai indică faptul că SRL „Plugarul” a investit în construcția blocului locativ din str. Ciuflea 1, suma de 3000000 lei, pe când creanțele admise de instanța de fond sunt în valoare de 27851025,65 lei și la moment nu există nici o confirmare a faptului că asemenea mijloace au fost încasate de către SRL „Plugarul”.

La 02 iulie 2013 ÎI „Metalica-Zuev” și SRL „Tit-Top”, au declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013 prin care au fost respinse contestațiile depuse de către administratorul insolabilității SRL „Plugarul” și repuse în termenul de prescripție cererile de validare a creanțelor creditorilor, solicitând admiterea cererii de recurs, anularea încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013 în partea ce ține de respingerea contestațiilor administratorului insolabilității la Tabelul definitiv, repunerea în termen și validarea creanțelor

creditorilor, SRL „Var”, SRL „Crăiasa”, SRL „Fin Gestionî Immobiliari”, Pripa Călin, Popescu Tatiana (c/p - 0962806018790), Uncu Ion, Belibov Eduard, Nagrineac Svetlana, SRL „Regat Service”, Popescu Tatiana (c/p -302042087704), SRL „MN Speranța”, Nedelcev Diana către SRL „Plugarul”, ca fiind neîntemeiată. Totodată au solicitat respingerea cererilor de validare a creanțelor depuse de SRL „Var”, SRL „Crăiasa”, SRL „Fin Gestionî Immobiliari”, Pripa Călin, Popescu Tatiana (c/p-0962806018790), Uncu Ion, Belibov Eduard, Nagrineac Svetlana, SRL „Regat Service”, Popescu Tatiana c/p - 2002042087704), SRL „MN Speranța”, Nedelcev Diana față de SRL „Plugarul”.

În motivarea recursului au indicat că încheierea instanței de judecată este nemotivată, nu face trimitere la nici o normă de drept pe care instanța își întemeiază concluziile, iar constatățile făcute sunt în contradicție cu materialele cauzei.

Cu referire la art. 144 alin. (2) al Legii insolabilității au indicat că, creditorii și debitorii erau obligați de a face cunoștință cu Tabelul definitiv întocmit și prezentat de administratorul insolabilității la 31 mai 2013, iar conform termenului indicat în hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2013, aceștia urmau să depună contestații la Tabel cu cel puțin trei zile înainte de ședința de validare, care a fost stabilită pentru 10 iunie 2013.

Susțin că instanța validând creanțele creditorilor intimați nu a luat în considerație faptul că majoritatea intimaților au prezentat acte fictive, care nu pot fi apreciate ca documente justificative, nu pot constitui probe și respectiv nu confirmă achitarea cărorva sume de bani față de SRL „Plugarul” în calitate de investiții în construcția blocului locativ din str. Ciuflea, 1.

Insistă că reținând că debitorul și creditorul au recunoscut datoria și au solicitat repunerea în termen, instanța nu a indicat cine este debitorul și în ce temei acesta are dreptul de a recunoaște datoria sau de a repune în termen o creanță.

În același timp instanța n-a luat în considerație nici faptul că conform evaluărilor reale a investițiilor efectuate de SRL „Plugarul” în construcția blocului locativ din str. Ciuflea 1, aflat în prezent la nivelul ciclului „0”, acesta a investit doar aproximativ 3000000 lei, pe când creanțele solicitate de creditori în cadrul procesului de insolabilitate și admise de instanța sunt în valoare de 27851 025,65 lei. La moment nu există o confirmare a faptului că asemenea mijloace au fost încasate sau că SRL „Plugarul” a beneficiat de servicii și marfa în mărimea dată, or suma de 27851025,65 lei era suficientă pentru construcția întregului bloc locativ dar nu edificarea doar a fundației acestuia.

La 03 iulie 2013 Maria Cataraga, Cristian Carcea, Valentina Toma, Zinovia Morari, Olesea Pavalenco și Aliona Jechiu au depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate în partea prin care au fost validați în calitate de creditori ai SRL „Plugarul”: SRL „Var”, SRL „Crăiasa”, SRL „Fin Gestionî Immobiliari”, Călin Pripa, Lilia Josan, Tatiana Popescu (c. p. 0962806018790), Ion Uncu, Eduard Belibov, Svetlana Nagrineac, SRL „Regat Service”, Popescu Tatiana (c. p. 2002042087704), SRL „MN Speranța” și Diana Nedelcev.

În motivarea recursului au invocat că instanța de insolabilitate nu era în drept să se expună asupra aspectelor litigioase a creanțelor înaintate de intimați, dar urma să refuze în validarea creanțelor constatând că creanțele lor nu sunt confirmate.

Susțin că ei și toți ceilalți creditori acceptați și confirmați de către administratorul insolabilității, dispun de hotărâri judecătorești irevocabile prin care instanța de judecată de drept comun a constatat creanțele investite în construcție și preținse de la SRL „Plugarul”, a rezoluționat contractele de investiție în construcție și a dispus încasarea mijloacelor bănești.

La fel, afirmă că ei și ceilalți investitori acceptați de administrator dispun de dispoziții de plată bancare care confirmă depunerea banilor de către investitor pe contul bancar al SRL „Plugarul”, aceste investiții fiind verificate și confirmate de către administratorul insolabilității prin suprapunerea rulajului bancar a SRL „Plugarul”.

Menționează că intimații care pretind că au investit și ei bani în construcție nu dispun de nici un bon de plată bancar, dar de simple chitanțe interne ale întreprinderii, care nu sunt însoțite de bonuri de plată eliberate de Editura Statistica, de cecul aparatului de casă, așa cum prevede Legea contabilității și Regulamentele Guvernului privind evidența operațiunilor economice și privind aplicarea aparatelor de casă cu memorie fiscală.

Indică că chitanțele prezentate de intimați sunt niște documente fictive, false care nu corespund realității, dar întocmite cu date din urmă de către directorul și fondatorul SRL „Plugarul”- Ion Plugaru și Anatol Plugaru cu scopul de a le sustrage banii ce au fost investiți de ei și care ar putea fi recuperați în cadrul procesului de insolabilitate, prin includerea unor creditori fictivi ce nu au de fapt nici o creanță. Chitanțele de plată sunt semnate doar de către directorul Ion Plugarul pe când conform legii contabilității, documentele de plată urmează a fi semnate de casierul care încasează banii și contabilul șef al întreprinderii, fapt care de asemenea indică la nulitatea chitanțelor prezentate de intimați.

Recurenții consideră că Curtea de Apel Chișinău fără nici un temei legal a repus în termen și a validat creanțele intimaților, fără a lua în considerație faptul că la materialele dosarului nu sunt documente confirmative, că contractele și chitanțele anexate sunt doar în copii, că termenele de prescripție au expirat și că administratorul are obiecții la creanțele date de natura juridică și că toți creditorii pretind încasarea de la SRL „Plugarul” a unei sume de peste 27000000 lei, pe când real în construcția blocului au fost investiți de SRL „Plugarul” doar aproximativ 3000000 lei.

Invocă că instanța n-a luat în considerație nici faptul, că cererea de validare a creanței din numele Svetlanei Nagrineac este semnată de către o altă persoană decât cea din numele căreia este depusă cererea, adică de o persoană neîmputernicită, fără a se indica cine este ea și în ce temei semnează.

Mai indică că Curtea de apel Chișinău n-a luat în considerație faptul că conform datelor din dosarul penal intentat față de Ion Plugaru și Anatol Plugaru, aflat în Judecătoria Centru, mun. Chișinău, la care este ridicată și anexată evidența contabilă a SRL „Plugarul”, contractele de investire încheiate cu persoane fizice și juridice, nici unu din preținșii investitori nu figurează ca fiind încheiate contracte și ca fiind achitate mijloace bănești pentru construcția apartamentelor. De asemenea, conform explicației

și listei investitorilor prezentată de contabilul șef al SRL „Plugarul” la dosarul penal nu figurează investitorii intimați pe care nu i-a recunoscut administratorul, considerând că acest fapt confirmă că contractelor și chitanțelor anexate la dosar sunt fictive.

Recurenții menționează că argumentele relatate se referă și la compania italiană Fin Gestioni Immobiliari, care la fel pe parcursul a 5 ani nu a înaintat nici o pretenție față de SRL „Plugarul”, deși pretinde că a investit peste 7000000 lei, n-a înaintat acțiune în instanța de judecată, n-a depus plângere la procuratură, iar în urma interogărilor de către procurori au declarat că nu au nici o pretenție față de SRL „Plugarul”.

Afirmă că instanța a ignorat faptul că conform raportului, motivației la obiecții prezentate de administratorul insolvenței s-a constatat că reieșind din rulajul bancar al SRL „Plugarul” achitățile invocate de SRL „Fin Gestioni Immobiliari” nu figurează ca intrate în contul debitorului, respectiv nu se confirmă achitățile. Instanța și în acest caz a pus la bază doar niște copii a contractelor și a unor dispoziții de plată, fără măcar, a vedea originalele acestora, cu atât mai mult că copiile au fost declarate neveridice de către administrator.

Menționează că drept rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Invocă că Curtea de apel Chișinău a ignorat prevederile art. 138, 139 CPC, a confirmat datorii de peste 17000000 lei bazându-se doar pe niște copii a contractelor, chitanțelor, dispoziții de plată a unei bănci străine ce nu se confirmă de contabilitatea SRL „Plugarul”, nu sunt acceptate și sunt înlăturate din tabelul creanțelor de către administratorul insolvenței.

Consideră că verificarea tuturor acestor circumstanțe urma să aibă loc în cadrul unui sau unor dosare civile separate respectându-se ordinea generală de examinare a cauzei, în care se respectă principiul contradictorialității procesului judiciar, unde părțile aduc și verifică probele prezentate conform procedurii civile stabilite de Codul de Procedură Civilă. Instanța de insolvență nefiind în drept de a se expune în această privință, având cu totul altă competență.

La 03 iulie 2013 SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea parțială a încheierii contestate în partea respingerii contestațiilor administratorului insolvenței la tabelul definitiv, repunerii în termen și validarea creanțelor creditorilor SRL „Var”, SRL „Crăiasa”, SRL „Fin Gestioni Immobiliari”, Călin Pripa, Tatiana Popescu (c. p. 0962806018790), Ion Uncu, Eduard Belibov, Svetlana Nagrineac, SRL „Regat Service”, Tatiana Popescu (c. p. 2002042087704), SRL „MN Speranța”, Diana Nedelcev. De asemenea a solicitat respingerea cererilor de validare a creanțelor depuse de SRL „Var”, SRL „Crăiasa”, SRL „Fin Gestioni Immobiliari”, Călin Pripa, Lilia Josan, Tatiana Popescu (c. p. 0962806018790), Ion Uncu, Eduard Belibov, Svetlana Nagrineac, SRL „Regat Service”, Tatiana Popescu (c. p. 2002042087704), SRL „MN Speranța”, Diana Nedelcev împotriva SRL „Plugarul”, iar în rest încheierea să fie menținută.

Susține că cu încheierea redactată a luat cunoștință la 25 iunie 2013.

În motivarea recursului recurentul a invocat că Curtea de Apel a aplicat eronat normele dreptului civil și nu a argumentat legal validarea creanțelor.

Afirmă că instanța nu a reținut argumentele invocate de către administratorul procedurii de insolabilitate și a dat o apreciată incorectă faptelor expuse pe marginea examinării cauzei.

Susține că instanța și-a depășit atribuțiile prevăzute de Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, prin respingerea contestațiilor depuse de către administrator, repunerea în termen și validarea creanțelor creditorilor.

Consideră că instanța avea doar competența de aprobare a tabelului definitiv al creanțelor, întocmit și acceptat de către administratorul insolabilității/lichidatorul, la ședința de validare a creditorilor (art. 143 pct. 1, 4, 5).

La fel, invocă că instanța de apel a aplicat eronat art. 144 al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care prevede că competența contestării creanțelor ține de debitor și de creditor și nici într-un caz de administratorul procedurii. Competența administratorului procedurii ține de înlăturarea creanțelor nejustificate.

Consideră că în temeiul art. 142 al Legii, administratorul procedurii de insolabilitate a verificat fiecare cerere de admitere a creanței înregistrate la instanța de insolabilitate și a documentelor depuse și a efectuat o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe, întocmind tabelul definitiv.

Menționează că dreptul sau obligația de a contesta creanțele incluse sau înlăturate din tabelul definitiv al creanțelor îl dețin creditorii sau debitorul în temeiul prevederilor pct. 5, art. 143 al Legii nominalizate.

Indică că administratorul procedurii de insolabilitate, a înlăturat întemeiat din tabelul definitiv creanțele, acestea nefiind asigurate cu documente justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții. Constatarea valabilității creanțelor înlăturate de către administratorul procedurii de insolabilitate din tabelul definitiv, ține de un litigiu de drept separat în temeiul prevederilor art. 144 al Legii insolabilității.

Consideră că Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 19 iunie 2013, parțial, a validat neîntemeiat creanțele creditorilor, cu excepția creditorilor Anatol Rusu, Lilia Josan și Aliona Jechiu care dispun de titluri executorii, însă au depus cereri de validare după 17 mai 2013, prin aceasta prejudiciind interesele creditorilor acceptați de către administratorul procedurii de insolabilitate și validați.

La 03 iulie 2013 SC „Mabicom-Construct” SRL a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea parțială a încheierii contestate în partea respingerii contestațiilor administratorului insolabilității la tabelul definitiv, repunerii în termen și validarea creanțelor creditorilor: Anatolie Rusu, SRL „Var”, SRL „Crăiasa”, SRL „Fin Gestionari Immobiliari”, Călin Pripa, Lilia Josan, Tatiana Popescu (c. P. 0962806018790), Ion Uncu, Eduard Belibov, Svetlana Nagrineac, SRL „Regat Service”, Tatiana Popescu (c. p. 2002042087704), SRL „Speranța”, Diana Nedelcov împotriva SRL „Plugarul”. De asemenea solicitând respingerea cererilor de validare a creanțelor depuse de Rusu Anatolie, SRL „Var”, SRL „Crăiasa”, SRL „Fin Gestionari Immobiliari”, Călin Pripa,

Lilia Josan, Tatiana Popescu (c. p. 0962806018790), Ion Uncu, Eduard Belibov, Svetlana Nagrineac, SRL „Regat Service”, Tatiana Popescu (c. p. 2002042087704), SRL „Speranța”, Diana Nedelcov către SRL „Plugarul”.

Recurentul a invocat dezacordul cu încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013 în partea respingerii contestațiilor depuse de administratorul insolabilității Vladimir Balan, repunerii în termenul de prescripție a cererilor intimațiilor de validare a creanțelor și validarea creanțelor intimațiilor.

Menționează că motivele de fapt și de drept a recursului înaintat le va expune prin depunerea unei cereri suplimentare.

La 19 iulie 2013 administratorul procesului de insolabilitate a SRL „Plugarul”, ÎI „Bălan Vladimir” a depus cerere de renunțare parțială la recursul declarat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, prin care a renunțat la recursul declarat în partea validării creanțelor lui Anatolie Rusu și Liliei Josan, în rest menținând recursul și solicitând admiterea acestuia.

În susținerea cererii a invocat că după depunerea recursului Anatolie Rusu și Liliei Josan au confirmat faptul omiterii motivate a termenului de depunere a cererilor de validare a creanțelor, în instanța de insolabilitate, și anume din motivul aflării lor înafara țării în perioada termenului stabilit de instanța de insolabilitate pentru depunerea acestora.

La 03 septembrie 2013 SC „Mabicom-Construct” SRL a depus cerere de renunțare parțială la recursul declarat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, renunțând la recursul declarat în partea validării creanțelor lui Anatolie Rusu și Liliei Josan, în rest menținând recursul și solicitând admiterea acestuia.

La 04 septembrie 2013 Maria Cataraga, Valentina Toma, Zinovia Morari, Olesea Pavalenco și Aliona Jechiu au depus cerere de renunțare parțială la recursul declarat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, prin care a renunțat la recursul declarat în partea validării creanțelor Liliei Josan, în rest a menținut recursul și a solicitat admiterea acestuia.

La 16 septembrie 2013 administratorul procesului de insolabilitate ÎI „Bălan Vladimir” a depus supliment la cererea de recurs, menționând că în cadrul ședinței din 10 iunie 2013 el n-a acceptat validarea creanțelor a unui șir de creditori, pe motiv că creanțele acestora nu se confirmă prin datele contabile disponibile administratorului și se combat prin materialele acumulate de administrator în perioada de până la intentarea procesului de insolabilitate și după intentarea acestuia.

Susține că prin neacceptarea creanțelor și invocarea obiecțiilor în privința existenței de fapt sau a mărimii acestora, a invocat existența litigiilor de drept, care urmează a fi soluționate în cadrul unor procese separate, după ordinea generală, cu respectarea principiului contradictorialității și în care ambelor părți li s-ar asigura dreptul la un proces echitabil, dreptul de a prezenta probe, de a verifica probele prezentate de partea adversă, de a numi expertize, de a adresa întrebări și de a aduce contraargumente, proceduri care nu pot fi asigurate într-o singură ședință de examinare a contestațiilor.

Menționează că procedura de validare a creanțelor și de examinare a contestațiilor se referă doar la constatarea de către instanța de insolabilitate a faptului

dacă în privința anumitor creanțe există sau nu obiecții, contestații și dacă aceste obiecții sau contestații cuprind litigii de drept sau nu, fără a cuprinde și dreptul instanței de insolvabilitate de a examina în cadrul ședinței de examinare a contestației, litigiul de drept ivit între părți. În acest caz inițiindu-se un dosar separat în procedură contencioasă, conform art. 5 alin. (2) și 144 alin. (4) al Legii insolvabilității.

Consideră că prin încheierea recurată, instanța de insolvabilitate a încălcat prevederile legale și a depășit atribuțiile prevăzute de lege, considerând că această încheiere trebuie casată cu asigurarea posibilității părților de a iniția litigii separate privind confirmarea creanțelor față de debitor.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 septembrie 2013 a fost admisă renunțarea parțială la recurs a administratorului procesului de insolvabilitate a SRL „Plugarul” - ÎI „Bălan Vladimir”, SC „Mabicom-Construct” SRL, Mariei Cataraga, Valentinei Toma?, Zinoviei Morari, Olesei Pavalenco și Alionei Jechiu, în partea prin care ultimii au contestat încheierea recurată cu privire la validării creanțelor a lui Anatolie Rusu și Liliei Josan și a fost încetată procedura de recurs în această parte.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Instanța de recurs constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile întemeiate și care urmează a fi admise din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

Astfel, actele cauzei denotă că la 14 mai 2013 Maria Cataraga a depus cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în sumă de 89196 Euro.

La 06 iunie 2013 creditorul SC „Mabicom – Construct” SRL a depus contestația nr. 3374, împotriva Tabelului definitiv a creanțelor prezentat de către administratorul insolvabilității Vladimir Bălan, și anume împotriva creanței validate pentru creditorul Maria Cataraga, care a fost inclusă în tabelul definitiv cu creanța de 1432701,83 lei.

Ca urmare, prin încheierea din 19 iunie 2013 Curtea de Apel Chișinău a admis contestația depusă de către creditorul SC „Mabicom – Construct” SRL, a stabilit și a validat creanța creditorului Maria Cataraga în sumă de 1108796,07 lei, în acest sens reținând faptul că anterior prin hotărârea instanței de judecată, s-a comis o eroare de calcul și suma creanței introdusă în tabelul definitiv a fost stabilită incorect.

Instanța de recurs constată drept întemeiat recursul Mariei Cataraga formulat împotriva încheierii nominalizate, deoarece această încheiere este una ilegală.

În acest context instanța de recurs ține să menționeze că întru justificarea cererii sale de validare a creanței Maria Cataraga a prezentat hotărârea Judecătoriei Râșcani

mun. Chișinău din 27 aprilie 2012, prin care a fost rezoluționat contractul de investire nr. 37 încheiat la 25 iulie 2008 între ea și SRL „Plugarul” și a fost încasat din contul societății în beneficiul Mariei Cataraga suma de 89196 Euro sau echivalentul în moneda națională la momentul executării hotărârii (f. d. 10-18). Ca rezultat, a fost eliberat și Titlu executoriu nr. 2-8019/11 în care se reflectă dispozitivul hotărârii adoptate (f. d. 9).

Prin urmare, instanța de recurs constată că prin încheierea recurată instanța de insolvabilitate neîntemeiat a stabilit și a validat creanța creditorului Maria Cataraga doar în mărime de 1108796,07 lei și nu de 1432701,83 lei, care, de altfel, a fost admisă și validată de către administratorul insolvabilității în tabelul definitiv din 31 mai 2013 (f. d. 24).

Mai mult, este apreciată ca lipsită de suport legal și stabilirea instanței, reținută ca temei pentru adoptarea unei asemenea soluții, și anume faptul că anterior prin hotărârea instanței de judecată, s-a comis o eroare de calcul, deoarece aceasta contravine prevederilor art. 249 CPC, care reglementează corectarea greșelilor din hotărâre .

Or, în sensul acestei norme este de înțeles că doar instanța care a pronunțat hotărârea este în drept de a corecta din oficiu sau la cererea participanților la proces greșelile sau omisiunile din hotărâre.

Sub aspectul celor relatate se impune casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, prin care a fost admisă contestația SC „Mabicom-Construct” SRL, stabilită și validată creanța creditorului Maria Cataraga și emiterea unei noi încheieri cu privire la respingerea contestației SC „Mabicom-Construct” SRL.

Totodată, instanța de recurs constată că printr-o altă încheiere din 19 iunie 2013 instanța de insolvabilitate a respins contestațiile depuse de către administratorul insolvabilității Vladimir Bălan la tabelul definitiv al creanțelor creditorilor din 31 mai 2013, a repus în termenul de prescripție cererile de validare a creanțelor creditorilor și a validat creanțele creditorilor: Anatolie Rusu - suma de 398973,80 lei, SRL „Var” - suma de 42764 lei, SRL „Crăiasa” - suma de 306790 lei, SRL „Fin Gestionari Imobiliare” - suma de 7090489,48 lei, Pripa Călin - suma de 758723 lei, Lilia Josan - suma de 380 088 lei, Tatiana Popescu (c.p.-0962806018790) - suma de 1230433 lei, Ion Uncu - suma de 1572444,71 lei, Eduard Belibov - suma de 1341157 lei, Nagrineac Svetlana - suma de 432000 lei, SRL „Regat Service” - suma de 393716,78 lei, Tatiana Popescu (c.p.- 2002042087704) - suma de 1013676 lei, SRL „MN Speranța” - suma de 1135855,99 lei, Diana Nedelcev - suma de 842790,16 lei și Aliona Jechiu - suma de 807015,88 lei.

Din conținutul recursului declarat rezultă că recurenții Maria Cataraga, administratorul insolvabilității ÎI „Bălan Vladimir”, ÎI „Metalica -Zuev”, SRL „Tit-top”, Cristian Carcea, Valentina Toma, Zinovia Morari, Olesea Pavallenco, Aliona Jechiu, SA „Apă-Canal Chișinău” și SC „Mabicom-Construct” SRL invocă dezacordul cu încheierea nominalizată numai în partea, prin care au fost respinse contestațiile depuse de către administratorul insolvabilității Vladimir Bălan la Tabelul definitiv al creanțelor creditorilor din 31 mai 2013, repuse în termenul de prescripție cererile de validare a creanțelor creditorilor și validate creanțele creditorilor: SRL „Var” - suma

de 42764 lei, SRL „Crăiasa” - suma de 306790 lei, SRL „Fin Gestionari Imobiliari” - suma de 7090489,48 lei, Călin Pripa - suma de 758723 lei, Tatiana Popescu (c.p.-0962806018790) - suma de 1230433 lei, Ion Uncu - suma de 1572444,71 lei, Eduard Belibov - suma de 1341157 lei, Svetlana Nagrineac - suma de 432000 lei, SRL „Regat Service” - suma de 393716,78 lei, Tatiana Popescu (c.p.- 2002042087704) - suma de 1013676 lei, SRL „MN Speranța” - suma de 1135855,99 lei și Diana Nedelcev - suma de 842790,16 lei, în acest sens susținând că la emiterea încheierii în partea recurată instanța de insolvență a admis încălcarea prevederilor Legii insolvenței, care reglementează înaintarea și validarea creanțelor.

Verificând legalitatea încheierii nominalizate în raport cu prevederile aplicabile la caz și argumentele aduse în recursuri instanța de recurs constată ilegalitatea acestei încheieri.

Astfel, în speță se constată că la 15 mai 2013 SRL „Speranța” a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolvență în sumă de 1135855,99 lei, anexând la aceasta copiile contractului de prestare a serviciilor nr. 02/07 din 30 iulie 2008, actului de verificare din 31 decembrie 2011, acordului privind acceptarea datoriei din 24 august 2009 și actului de verificare din 24 august 2009.

La 16 mai 2013 Ion Uncu a înaintat cerere de validare a creanțelor în suma de 97896 Euro, anexând la cerere copiile contractului de cumpărare a dreptului de proprietate asupra imobilului din 31 martie 2006, contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale și buletinului de identitate.

La 15 mai 2013, 16 mai 2013 și la 17 mai 2013 au fost înaintate cereri de validare a creanțelor de către Tatiana Popescu (IDNP 2002042087704) în sumă de 1013676 lei Diana Nedelcev în suma de 842790,16 lei, Eduard Belibov în sumă de 1341157 lei, Svetlana Nagrineac în sumă de 432000 lei, Călin Pripa a înaintat cerere în suma de 20000 Euro și 437475 lei și Tatiana Popescu (IDNP 0962806018790) în sumă de 594316 lei și de 636117 lei, în confirmarea cererilor anexând copiile contractelor de investire, copiile buletinelor de identitate și copiile chitanțelor de plată.

La 16 mai 2013 SRL „Crăiasa” a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolvență în sumă de 454050,05 lei, anexând la aceasta copia actului de verificare și penalitatea, în baza contractului 18 iunie 2008.

La 16 mai 2013 SRL „Regat Service” a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolvență în sumă de 393716,78 lei, anexând la cerere copia actului de verificare și contractului de prestare a serviciilor de pază din 01 septembrie 2008, valabil până la 01 septembrie 2009.

La SRL „Var” a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolvență în sumă de 42764 lei, întemeindu-și cererea pe contractul de vânzare-cumpărare a mărfurilor din 18 noiembrie 2008 și facturile fiscale din 18 noiembrie 2008 și 24 noiembrie 2008.

La 17 mai 2013 a înaintat cerere de validare a creanțelor față de SRL „Plugarul” în proces de insolvență și SRL „Fin-Gestioni Imobiliari” în suma de 441434 Euro sau 7090489,48 lei, anexând la aceasta copia contractelor de investire nr. 25-32 și 35

încheiate la 19 mai 2008 și copia ordinelor de plată din 21 mai 2008, 19 iunie 2008 și din 18 iulie 2008.

Conform art. 141 alin. (1)-(3) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art.19. Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanțelor, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții. La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Conform art. 142 alin. (1) și (4) al aceleiași legi, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvenței, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale. Administratorul insolvenței/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvență și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

Pornind de la prevederile enunțate, instanța de recurs reține că în rezultatul verificării mijloacelor de probă oferite de către preținșii creditori ai SRL „Plugarul” și anume Călin Pripa, Tatiana Popescu, Eduard Belibov, Svetlana Nagrineac, Tatiana Popescu și Diana Nedelcev în susținerea cererilor de validare a creanțelor sale în valoare totală de 5618779 lei, s-a constatat că preținsele creanțe sunt întemeiate pe probe care nu pot fi considerate ca fiind justificative.

În susținerea acestei opinii instanța de recurs va reține prevederile Legii contabilității și Regulamentului cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control, care direct indică că pentru efectuarea decontărilor în numerar, la încasarea plăților, agentul economic este obligat să elibereze bonul de plată de strictă evidență și bonul eliberat de aparatul de casă.

La caz, însă, solicitanții nu au prezentat, în confirmarea cererilor sale de validare, bonul de plată de strictă evidență și bonul eliberat de aparatul de casă, după cum prevede legislația în vigoare, în confirmarea achitării sumelor vizate, iar administratorul procesului de insolvență, cât și Cristian Carcea, Olesea Pavalenco, Aliona Jechiu, care sunt creditori validați, insistă asupra faptului că în evidența contabilă a SRL „Plugarul” nu există careva confirmări cu privire la introducerea mijloacelor bănești, reflectate în chitanțele prezentate, precum și a faptului investirii acestor mijloace în construcția apartamentelor.

Mai mult, după cum rezultă din actele cauzei în privința directorului SRL „Plugarul” Ion Plugarul și fondatorului Anatol Plugaru a fost intentat dosar penal, pe faptul însușirii prin înșelăciune și abuz de încredere a mijloacelor investite în construcția blocului locativ din str. Ciuflea, 1, care în prezent se află în proces de examinare la Judecătoria Centru mun. Chișinău, în cadrul cărui a fost efectuată de către CCCEC revizia economico-financiară la societatea dată și întocmit actul de revizie din 23 septembrie 2011, în urma cărui CCCEC nu a constatat investițiile efectuate de către Călin Pripa, Tatiana Popescu, Eduard Belibov, Svetlana Nagrineac, Tatiana Popescu și Diana Nedelcev.

În situația descrisă este evidentă existența unui litigiu de drept în cadrul cărui necesită a fi verificate și elucidate aspectele menționate, precum și temeinicia pretinselor creanțe în cuantumul invocat de persoanele fizice nominalizate.

La caz se constată că în mod arbitrar instanța a validat și creanța lui Ion Uncu în sumă de 1572444,71 lei, deoarece ultimul a anexat la cererea sa doar contractul de cumpărare a dreptului de proprietate nr. 2/2 din 31 martie 2006 și acordul din 01 iulie 2012, privind calcularea penalităților și indexarea prețului, fără a fi prezentate, însă, careva documente ce ar confirma efectuarea plății date și justificarea creanței solicitate.

De altfel, nici acordul de indexare a prețului și de calculare a dobânzilor din 01 iulie 2012 nu poate constitui drept probă justificativă, deoarece după cum corect a remarcat administratorul insolvenței acesta este semnat de către Anatol Plugaru (fondator) din numele lui Ion Plugaru (director), pe când la 13 aprilie 2012, prin încheierea Curții de Apel Chișinău administrator provizoriu al SRL „Plugarul” a fost numit Vladimir Bălan, organele de conducere fiind înlăturate de la gestionarea întreprinderii, cu obligarea de a transmite către administratorul provizoriu ștampila societății și documentele contabile.

La fel, nu poate justifica creanța în mărimea pretinsă de către Ion Uncu nici contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale din 03 iunie 2006, în baza cărui SRL „Plugarul” a cumpărat de la Ion Uncu, Ioana Uncu și Serghei Uncu cota-parte în SRL „Maria Unim”, deoarece conform p. 3.1 - 3.3 al contractului dat, prețul părții sociale cumpărat de SRL „Plugarul” constituie 69301,49 lei, din care se oglindește și faptul că vânzătorii declară că au primit prețul acestei părți sociale la momentul încheierii contractului.

În speță se constată că neîntemeiat a fost repusă în termen și validată și creanța înaintată de SRL „Fin Gestionari Immobiliari” în sumă de 7090489,48 lei, deoarece aceasta a fost admisă, de către instanță, într-un mod arbitrar doar în baza copiilor contractelor de investire nr. 25-32, 35 din 19 mai 2008, prin care SRL „Plugarul” s-a obligat să organizeze construcția apartamentelor, iar SRL „Fin Gestionari Immobiliari” ar fi obținut dreptul de proprietate asupra obiectivelor imobiliare după efectuarea achitării și darea în exploatare a imobilului.

De altfel și ordinele de plată din 21 mai 2008, 19 iunie 2008 și 18 iulie 2008, care nu au fost acceptate de administratorul procesului de insolvență, nu au fost prezentate în original.

Netemeinicia acceptării acestei creanțe de către instanța de insolvență se confirmă cu atât mai mult cu cât neîntemeiat cererea dată a fost repusă în termen.

Or, conform pct. 2.1 lit. f), h) al contractelor, SRL „Plugarul” trebuia să dea în exploatare și să transmită dreptul de proprietate către SRL „Fin Gestionari Immobiliari” asupra apartamentelor nr. 25-32, 35 nu mai târziu de IV 2009, respectiv din aceste clauze este de înțeles că dreptul la acțiune a acestei societăți față de debitorul SRL „Plugarul” s-a născut începând cu prima zi a următorului trimestru.

Prin urmare, în situația dată SRL „Fin Gestionari Immobiliari” urma să-și justifice inacțiunile sale pentru perioada de până la înaintarea cererii de validare a creanței, în corespundere cu clauzele contractuale, care, de altfel, prevăd și rezilierea contractului,

or administratorul insolabilității susține că societatea a omis termenul de prescripție stabilit de art. 267 alin. (1) Cod civil, reieșind și din faptul că începând cu luna aprilie 2009 SRL „Plugarul” n-a mai dispus de autorizație de construire a blocului locativ din str. Ciuflea mun. Chișinău.

Mai mult ca atât, instanța de recurs remarcă și afirmațiile administratorului procesului de insolabilitate ÎI „Bălan Vladimir” cu referire la faptul că asemenea mijloacele bănești, la care SRL „Fin Gestioni Immobiliari” pretinde că au fost transferate în contul debitorului, nu figurează ca intrate în contul bancar al ultimului, precum nici din evidența contabilă a SRL „Plugarul” nu rezultă existența cărorva datorii față de societate.

Ca urmare, și în cazul dat se evidențiază existența unui litigiu de drept, care urmează a fi examinat separat pentru confirmarea unei asemenea creanțe.

Pe cale de consecință, se constată a fi întemeiat înlăturate și creanțele înaintate de către SRL „Var”, SRL „Crăiasa”, SRL „regat Service” și SRL „MN Speranța”, deoarece din materialul probator anexat la dosar nu rezultă că societățile enumerate au prezentat instanței documente justificative în baza cărora s-au format obligațiunile de plată, dat fiind faptul că aceste cereri de validare a creanțelor sunt întemeiate doar pe acte de verificare, contracte, cât și alte acte care nu atestă prestarea de fapt a serviciilor sau livrarea mărfurilor în volumul și valoarea pretinsă.

Înlăturarea temeinică de către administratorul insolabilității a creanțele înaintate de intimații nominalizați se constată ca întemeiată și din considerentul că administratorul procesului de insolabilitate a insistat și asupra faptului că acești creditori, afară de faptul că nu au justificat creanțele sale, au omis și termenul de prescripție pentru înaintarea acțiunii în judecată prevăzut de art. 267 alin. (1) Cod civil, combaterea cărui fapt poate fi doar prin prezentarea probelor care ar atesta contrariul.

Faptul dat în plus indică că la caz se constată existența unor litigii de drept, respectiv, asemenea cereri urmează a fi examinate separat, în procedura contencioasă, pentru confirmarea creanțelor susținute de acești creditori.

În această ordine de idei, se atestă ilegalitatea încheierii recurate, or instanța de insolabilitate a ignorat dispozițiile art. alin. (2) al Legii insolabilității, care expres indică că instanța de insolabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Mai mult că și art. 144 alin. (4) al Legii insolabilității, statuează că dacă la examinarea contestației se constată existența unui litigiu de drept, instanța de insolabilitate admite contestația printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanță nu a fost validată. În acest caz, creanța se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanță nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanței sau de preluare a procesului pendinte. Creanțele față de care au fost admise contestațiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuire intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condițiile stabilite la art.152.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul Mariei Cataraga, de a casa integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, prin care a fost admisă contestația depusă de SC „Mabicom-Construct” și de a emite o nouă încheiere cu privire la respingerea acestei contestații, de a admite recursurile de a casa parțial încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, prin care au fost respinse contestațiile administratorului insolabilității Vladimir Bălan la tabelul definitiv al creanțelor creditorilor din 31 mai 2013, repuse în termenul de prescripție cererile de validare a creanțelor creditorilor și au fost validate creanțele creditorilor: SRL „Var” - suma de 42764 lei, SRL „Crăiasa” - suma de 306790 lei, SRL „Fin Gestioni Imobiliari” - suma de 7090489,48 lei, Călin Pripa - suma de 758723 lei, Tatiana Popescu (c.p.-0962806018790) - suma de 1230433 lei, Ion Uncu - suma de 1572444,71 lei, Eduard Belibov - suma de 1341157 lei, Svetlana Nagrineac - suma de 432000 lei, SRL „Regat Service” - suma de 393716,78 lei, Tatiana Popescu (c. p.- 2002042087704) - suma de 1013676 lei, SRL „MN Speranța” - suma de 1135855,99 lei și Diana Nedelcev - suma de 842790,16 lei și a emite în partea dată o nouă încheiere cu privire la respingerea acestor cereri de validare a creanțelor.

În conformitate cu art. art. 427 lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Maria Cataraga.

Se casează integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, prin care a fost admisă contestația depusă de SC „Mabicom-Construct” și a fost stabilită și validată creanța creditorului Maria Cataraga în sumă de 1108796,07 și se emite o nouă încheiere, prin care:

Se respinge contestația depusă de SC „Mabicom-Construct” cu privire la respingerea cererii de validare a creanței depuse de Maria Cataraga și radierea din tabelul definitiv a creanței.

Se admit recursurile declarate de către Maria Cataraga, administratorul insolabilității Întreprinderea Individuală „Bălan Vladimir”, Întreprinderea Individuală „Metalica -Zuev” și Societatea cu Răspundere Limitată „Tit-top”, Cristian Carcea, Valentina Toma, Zinovia Morari, Olesea Pavalenco, Aliona Jechiu, Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și Societatea Comercială „Mabicom-Construct” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează parțial încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, prin care au fost respinse contestațiile administratorului insolabilității Vladimir Bălan la tabelul definitiv al creanțelor creditorilor din 31 mai 2013, repuse în termenul de prescripție cererile de validare a creanțelor creditorilor și au fost validate creanțele creditorilor: SRL „Var” - suma de 42764 (patruzeci și două de mii șapte sute șazeci și patru) lei, SRL „Crăiasa” - suma de 306790 (trei sute șase șapte sute nouăzeci) lei, SRL „Fin Gestioni Imobiliari” - suma de 7090489,48 (șapte milioane nouăzeci mii patru sute optzeci și nouă lei și patruzeci și opt bani) lei, Călin Pripa - suma de 758723

(șapte sute cincizeci și opt mii șapte sute douăzeci și trei lei) lei, Tatiana Popescu (c.p.-0962806018790) - suma de 1230433 (un milion două sute treizeci mii patru sute treizeci și trei) lei, Ion Uncu - suma de 1572444,71 (un milion cinci sute șaptezeci și două mii patru sute patruzeci și patru) lei, Eduard Belibov - suma de 1341157 (un milion trei sute patruzeci și una mii una sută cinzeci și șapte) lei, Svetlana Nagrineac - suma de 432000 (patru sute treizeci și două mii) lei, SRL „Regat Service” - suma de 393716,78 (trei sute nouăzeci și trei mii șapte sute șaisprezece lei și șaptezeci și opt bani) lei, Tatiana Popescu (c.p.- 2002042087704) - suma de 1013676 (un milion treisprezece mii șase sute șaptezeci și șase) lei, SRL „MN Speranța” - suma de 1135855,99 (un milion una sută treizeci și cinci mii opt sute cinzeci și cinci lei și nouăzeci și nouă bani) lei și Diana Nedelcev - suma de 842790,16 (opt sute patruzeci și două mii șapte sute nouăzeci) lei și se emite în partea dată o nouă încheiere, prin care:

Se respins cererile de validare a creanțelor a următorilor: SRL „Var” – cu suma de 42764 lei, SRL „Crăiasa” – cu suma de 306790 lei, SRL „Fin Gestioni Imobiliari” – cu suma de 7090489,48 lei, Călin Pripa – cu suma de 758723 lei, Tatiana Popescu (c.p.-0962806018790) – cu suma de 1230433 lei, Ion Uncu – cu suma de 1572444,71 lei, Eduard Belibov – cu suma de 1341157 lei, Svetlana Nagrineac – cu suma de 432000 lei, SRL „Regat Service” – cu suma de 393716,78 lei, Tatiana Popescu (c.p.-2002042087704) – cu suma de 1013676 lei, SRL „MN Speranța” – cu suma de 1135855,99 lei și Diana Nedelcev – cu suma de 842790,16 lei.

În rest încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013 se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan